Серед ночі Київ
Криється туманом.
Розмовляє вітер
З бронзовим Богданом.
— Облітав я,— каже,-
Вулиці всі чисто.
Як змінився Київ,
Це прадавнє місто!
Де вітри гуляли,
Там нові квартали...

А Богдан зітхає:
— Що там ті квартали...
Нині і кияни
Зовсім інші стали.
Я сто літ на площі
Днюю і ночую,
Але дуже рідко
Рідну мову чую.